

Transskription af podcast om antropologi på KU

Ida: Hvad synes du egentlig er det allerbedste ved antropologi?

Alma: Jeg synes festerne er rigtigt fede, altså jeg synes det sociale er mega fedt, altså. Helt sikkert. Men jeg synes også, det faglige lærer mig så meget, om hvem jeg selv er, og hvordan jeg ligesom går ud i verden og præsenterer mig selv.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU studieliv. Jeg hedder Ida og selv studerende på KU, og i den her podcast snakker jeg med andre studerende om deres studieliv. I det her afsnit taler jeg med Alma, som læser antropologi på andet semester. Uddannelsen er rettet mod mennesker og kulturforståelse, og man lærer om fænomener relateret til det samfund, vi lever i.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Alma når du møder folk, og du fortæller dem, at du læser antropologi, hvad plejer folk at sige til det?

Alma: Jeg synes normalt folk plejer at sige, "Woah, hvad er det?" Og det tror jeg også selv, jeg havde sagt, før jeg begyndte at læse på antropologi, fordi det er ikke særlig mange, der ved, præcis hvad det indebærer. Og det synes jeg ikke engang selv, at jeg ved helt endnu, så det er nok det typiske svar.

Ida: Hvis du sådan nogenlunde skal forklare hvad det går ud på, kan du så gøre det?

Alma: Ja, altså, antropologi beskæftiger sig jo med mennesker, hvordan vi ligesom begår os i verden, og hvordan vi begår os i vores relationer til hinanden. Og det beskæftiger sig meget med- inden for og på tværs af kulturer og med traditioner og den slags. Så meget sådan menneskers ophav, hvis man kan sige det sådan.

Ida: Er det noget du altid selv har haft en interesse for?

Alma: Jeg har helt sikkert haft en interesse for mennesker, men antropologi har jeg egentlig ikke sådan haft en stor interesse for, før jeg søgte ind.

Ida: Og hvorfor valgte du at læse det?

Alma: Jamen det var egentlig lidt- ikke en fejl, men et tilfælde, kan vi kalde det, fordi jeg søgte ind på psykologi via kvote 2 og havde så søgt antropologi som en backup plan, og havde egentlig ikke tænkt, at jeg skulle læse det. Men så ender jeg så med at komme ind på antropologi og tænkte "Nå, så tror jeg bare jeg giver det her et skud." Og det er jeg virkelig glad for, at jeg gjorde, for jeg er virkelig, virkelig blevet glad for det.

Ida: Vil du ikke lige prøve at fortælle mig lidt om studiestarten? Hvad lavede I der?

Alma: Jamen. Det var i virkeligheden meget stille og roligt på den måde, at på antropologi har du tre fag på første semester. Man har perspektiver, samfundsvidenskab og hvad er det nu, den sidste hedder? Den hedder profession.

Og de tre fag var en sindssyg god intro til sådan, "Hvad er antropologi?" Fordi det er der ikke særlig mange, der ved, ikke engang dem der læser det selv.

Og så synes jeg, vi blev taget virkelig godt i hånden af vores tutorer, som gav os en sindssygt god og rar intro-tur. Og efterfølgende også var jeg sindssygt gode til at få os ind sådan på KU og få os i gang med det sociale og den slags.

Ida: Hvad for nogle ting lavede i sådan socialt i introen?

Alma: Jamen. Der var nogle fællesmiddage, så vidt jeg husker, og så var der nogle sindssygt fede dage, hvor vi var rundt omkring på campus. Antropologi har campus inde ved det gamle Kommunehospital, som er et virkelig skønt, smukt sted. Det minder mig helt om Hogwarts.

Ida: [Griner]

Alma: [Griner]

Ja, men der gik vi rundt og fik en god intro til hvordan man ligesom finder rundt på campus og vi fik også en intro til hvilke foreninger der er, både på antropologi, men også sådan rundt omkring på de andre uddannelser. Og fik intro til Katten, som er sådan antropologi og sociologis lokale, hvor vi holder fester og fredagsbar og- alle arrangementer, i virkeligheden, bliver som regel holdt der. Så vi fik bare sådan en god gennemgang af hele stedet.

Ida: Hvor mange starter man på en årgang?

Alma: Det er forskelligt, men så vidt jeg ved, så er holdene generelt ikke særlig store på antropologi. Jeg ved, at dem der går året over os, de er sådan 80-70 måske, og vi er nogenlunde det samme sådan 60-70 stykker. Jeg mener vi var tættere på 70, da vi startede, og så er der så nogle stykker, der droppede ud.

Ida: Og folk, der læser antropologi. Vil du sige, at de har en eller anden særlig interesse til fælles?

Alma: Ja altså, jeg vil sige, jeg synes- altså det giver jo lidt sig selv, men vi har jo alle sammen det tilfælles, at vi virkelig gerne vil arbejde med mennesker. Og jeg synes generelt, folk har det til fælles, at de er enormt åbne, og enormt inkluderende og enormt opmærksomme på at forholde sig kritisk, til de tekster vi læser.

Fordi antropologi udspringer af nogle tekster og nogle tendenser, som ikke altid har været helt politiske, korrekte eller overhovedet ikke har været politiske korrekte. Så jeg synes, at folk har en generel stor interesse i ligesom at vende det om og gøre det til et studie, som er så inkluderende som overhovedet muligt. Og det er enormt inspirerende.

Ida: Er det meget gamle tekster i læser, eller er det mere meget moderne tekster, der så kritiserer noget gammelt?

Alma: Hmm. Det er en god blanding vil jeg sige altså lige nu på det her semester har vi for eksempel faghistorie, og der giver det lidt sig selv, der er vi nødt til at læse nogle af de tekster, som hører med til antropologiens historie. Og der er helt klart nogle tekster, der er blevet skåret fra i den proces, fordi mange antropologiske tekster handler om "os mod de andre." Men jeg synes til gengæld, vi læser en hel masse moderne tekster også, som netop kritiserer det og gør op med det.

Og det er jo også det, der gør fagets er interessant, synes jeg, man lærer at se tingene på en helt, helt anden måde. Der er selvfølgelig nogle tekster, hvor det er mere åbenlyst end andre, at det rent etisk ikke er helt korrekt, det der foregår.

Ida: Kan du nævne nogle konkrete eksempler på et eller andet, du har lært, hvor du virkelig har haft sådan en, "Aha"-oplevelse.

Alma: Jeg ved ikke, om jeg kan nævne noget fuldstændig konkret, men jeg synes næsten- altså hver uge til forelæsningerne bliver jeg forbløffet over, hvor mange forskellige måder man kan se og anskue verden på. Altså jeg synes, der er ting, som jeg før ikke har tænkt over kunne virke som stødende, eller som noget man ligesom bør tage afstand fra.

Men jeg synes, og det er også noget, jeg har talt meget med mine medstuderende om, jeg synes på antropologi, der lærer man også bare lidt at være et godt menneske. Altså man lærer virkelig at være at være favnende, og også ligesom kunne indrømme de fejl man ligesom som samfund har begået.

Ida: Og hvad kan det være for nogle fejl?

Alma: Jamen den største af dem allesammen er jo nok, at antropologien udspringer af kolonialismen, altså helt tilbage, da antropologien startede, der handlede det jo meget om, at det var de hvide koloniherrer, som fandt interesse i at begynde at undersøge de mindre samfund og det, som nogle ville kalde for mere primitive samfund. Og der handlede det jo om, udelukkende, at undersøge "eksotiske" folkefærd.

Ja hvor i dag, der for mange er det, er det stadig det, det handler om, men det er selvfølgelig på en meget mere etisk opmærksom måde, og så prøver man også i høj grad at gøre det hjemlige og det er velkendte i vores eget samfund og i sådan nærsamfund til noget mere eksotisk.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Alma: På antropologi så benytter vi os af feltarbejde, hvor vi essentielt går ud og taler med nogle mennesker og undersøger tendenser, fænomener, strukturer. Set har vi fået en lille forsmag på første semester, hvor vi var på en feltøvelse jeg var på mønrauktion, og der skulle vi så ind og sidde og observere en masse auktionsdeltagere og sådan auktionshuset som socialt rum. I den øvelse var formålet ligesom at kunne påvise nogle sådan rituelle elementer, ligesom man kender ved, ja, ritualer.

Og det var mega fedt, men jeg tror til bachelorprojekter og kandidatprojekter, så er det jo længere feltarbejde, man tager på og ofte i udlandet, ikke? Så det er ligesom at tage ud og interviewe og lave det der hedder deltagerobservation, hvor man ikke bare sidder og observerer, dem man undersøger, men man er også en del af deres hverdag og kultur.

Ida: Og generelt set er der vel et ret stort fokus på kultur, er det ikke en stor del af antropologien?

Alma: Jo, det er det. Det er det helt sikkert. Og kultur er også noget, der bliver altså kulturbegrebet er noget der også bliver anfægtet meget, og det vil jeg ikke komme for meget ind på, for det tør jeg slet ikke sige noget om. Men det er helt klart en kæmpe del af uddannelsen, og det er også enormt spændende. Det er faktisk en ting ved at sige, hvor jeg lidt havde en "Aha"-oplevelse, for jeg har aldrig nogensinde tænkt over, at kulturbegrebet kunne ses som noget der var nedgørende eller nedsættende. Men det kan det godt, har jeg fundet ud af.

Ida: [Griner] Spændende.

Alma: Ja.

Ida: Længere henne på uddannelsen, ved du så hvilke fag man får?

Alma: Jeg ved, at vi på tredje semester skal have noget videnskabsteori og have noget metodefag af en art.

Ida: Og de her metodefag det hænger nok også meget godt sammen med, altså for eksempel feltarbejde. Der skal man vel kunne en masse, for at kunne gøre det ordentligt?

Alma: Det gør det nemlig. Det er nemlig også sådan, at man skal på noget feltarbejde i tre uger på tredje semester, så på den måde er det jo oplagt at have metode fag. Det skal man i hvert fald have på tredje semester for at kunne tage på det der feltarbejde.

Ida: Og feltarbejde hen over tre uger, ved du, hvad det kan være for nogle steder?

Alma: Ja, altså jeg ved, at dem der læser på fjerde semester nu, de har blandt andet været på Færøerne. De har været i Svalbard. De har været også steder rundt omkring i Danmark.

Jeg tror, man prøver at holde det inden for rimelighedens grænser, fordi man skal selv betale for det. Så det er klart, at det kan ikke så godt være en tur til Asien eller sådan noget. Men man kan godt komme til udlandet og sådan allerede på tredje semester.

Ida: Og er man alle sammen afsted sammen som en form for studietur?

Alma: Øh, nej. Man bliver sendt forskellige steder hen, og så vidt jeg har forstået, så danner man grupper ud fra hvad ens fokus skal være. Så hvis man er interesseret i at undersøge abort på Færøerne og manglen på dette, så melder man sig hen til den gruppe, som gerne vil undersøge det.

Ja, og så tror jeg også, der er flere grupper, der ligesom undersøger lidt det samme. Men jeg er ikke helt sikker på det.

Ida: Fair, men det lyder virkelig spændende.

Alma: Helt vildt. Helt vildt. Det lyder også- vi var til noget fremvisning af deres projekter, og de havde virkelig fået lavet nogle fede ting ud af det, så det glæder jeg mig til selv at opleve.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvilke slags eksamener har du haft indtil videre?

Alma: Jamen jeg har faktisk kun haft skriftlige eksaminer indtil videre. Jeg har haft en eksamen på antropologiske perspektiver, hvor vi havde en uge til at skrive tre små opgaver af cirka to sider, så seks sider i alt. Og så har jeg haft en på antropologi som samfundsvidenskab, hvor vi havde, jeg vil næsten sige en måned, mere eller mindre, til at skrive en skriftlig opgave også, hvor det var et helt valgfrit emne. Og så har vi haft en professionseksamen, hvor vi skulle skrive en opgave med vores studiegruppe.

Alle tre eksamener har været... altså, det har nærmest ikke følte som eksamener indtil videre. Derfor er jeg også meget spændt på at se, hvordan det bliver, når jeg skal til min første mundtlige her til sommer. Men, men det har virkelig været stilfærdigt, og jeg har følt mig rigtig godt guidet igennem det.

Ida: Den eksamen du havde, hvor emnet var valgfrit, hvad endte du med at skrive om der?

Alma: Der endte jeg med at skrive om en fransk film fra halvfjerdserne, som i år- nej sidste år, er blevet udnævnt til verdens bedste film af en meget anerkendt- de hedder... nå, et eller andet filmmagasin, som har en meget anerkendt filmliste over de 70 bedste film eller sådan noget. Og der valgte jeg så at skrive om, hvorfor er en feministisk film fra halvfjerdserne blev valgt som verdens bedste film i dag? Og så har jeg så, ja, hevet nogle tekster fra pensum ind over og set filmen. Og ja.

Ida: Det lyder også som om, antropologi generelt er ret bredt.

Alma: Det er det.

Ida: Og man sådan kan dreje det meget i en retning, alt efter hvad man synes er spændende?

Alma: Ja, det kan man bestemt. Jeg tror meget, at antropologi er et studie hvor man ikke nødvendigvis kan se et drømmejob for enden af tunnelen, men man kan skabe et drømmejob for enden af tunnelen.

Fordi der er helt klart altså nogle tendenser for, hvad folk ender med at lave, men jeg tror også, at det handler om at tænke lidt kreativt, fordi man kan virkelig bruge det til mange ting. Så det tænker jeg også gerne, at jeg selv vil øve mig i at gøre i løbet af min uddannelse.

Ida: Hvad kan man ende med at lave, når man er færdig?

Alma: Altså den meget oplagte er at blive forsker, og det ved jeg, at de også synes er- det vil de gerne opfordre os til, vores undervisere, fordi mange af dem selv er forskere, og det er der jo også helt vildt meget spændende at arbejde i.

Så er der mange der bliver konsulenter, og det kan jo være indenfor, altså alt mellem himmel og hav. Der er også en del, der arbejder inden for HR inden for human resources, og.. Den tror jeg også er ret klassisk for antropologer egentlig, at blive, ja, HR-medarbejder eller HR-chef i en virksomhed, og det kan jo igen være inden for et hvilket som helst felt, sådan set.

Men vi har også haft, da vi havde vores professionsfag. Der havde vi en masse antropologer ude, som har lavet alt fra at være kommunikationschef hos et tøjfirma til at være- og sådan noget HR-chef i Dansk Vegetarisk Forening til, ja altså, you name it, der er virkelig en bred palette at tage fra.

Ida: Har du nogle anelser om, hvilken retning du umiddelbart godt kunne tænke dig at gå?

Alma: Jeg tror helt klart, jeg er en af dem som skal skabe et drømmejob nærmere end, altså jeg tror ikke, jeg skal være forsker for eksempel. [Griner let]

Ida: Mhm.

Alma: Men jeg kunne godt forestille mig, at sådan noget som HR, for eksempel kunne være ret interessant, at dykke ned i. Når det så er sagt, så gad jeg også ret godt måske koble noget journalistik på, på et eller andet tidspunkt? Jeg ved ikke om man kan få det som valgfag, men det kunne være, man så skal tage nogle enkeltfag eller et eller andet derudover.

Men, men det, kunne jeg godt forestille mig, kunne være en ret fed kombination, og jeg er også meget glad for at skrive, så det ville måske også bare være oplagt. Men helt sikkert noget hvor jeg kommer ud og formidler til andre mennesker.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Er der egentlig noget, der har overrasket dig ved at gå på universitetet?

Alma: Jeg tror faktisk, det overraskede mig lidt til at begynde med, at der ikke er noget undervisning, der er obligatorisk. Jeg tror, fordi man er så vant til i folkeskolen og i gymnasiet, at det er så vigtigt- og især i gymnasiet og hele det her fraværs-halløj, som alle går vildt meget op i.

Det skulle jeg lige vænne mig til, at man ikke-i hvert fald ikke behøver at bekymre sig om i lige så høj grad. Det er selvfølgelig stadig vigtigt at komme til forelæsningsne og til undervisningen, men du er jo meget ansvarlig for din egen læring, ikke? Det er jo på mange måder et selvstudium.

Det har jeg været meget glad for at finde ud af, også i forhold til hele det her med, at du får ikke ekstra point for at række hånden op et vis antal gange i løbet af undervisningen. Det, synes jeg, har været noget af det mest befriende nogensinde. Det var noget, der stressede mig allermest i gymnasiet, så det vil jeg sige, hvis man sidder som kommende studerende og tænker på det. Så- det er altså en kæmpe befrielse.

Alma: Hvad oplever du, at det gør ved undervisningsrummet, at der ikke er behov for det?

Alma: Jeg synes, det skaber en meget mere afslappet stemning, og jeg synes, det gør også, at der er plads til at begå fejl. Der er også plads til at sige, "Hey, jeg forstår intet af, hvad der foregår lige nu." Jeg ved ikke- det var i hvert fald i højere grad min opfattelse, at det i gymnasiet handlede det ofte bare om at sige noget for at sige noget, fordi man jo blev bedømt på det i så høj grad. Men her så der føles det egentlig bare meget, meget stilfærdigt, og hvis man ikke har noget at sige, så er det også okay.

Og ofte så synes jeg i hvert fald, at det giver anledning til at stille nogle spørgsmål i stedet for. Ja.

Ida: Hvor meget af undervisningen foregår egentlig til sådan store forelæsninger versus i hold?

Alma: Jeg vil nok sige, det er sådan meget halv-halv. Jeg tror, vi har fire forelæsninger om ugen og så tre gange undervisning om ugen? Noget i den stil. Vi er i skole- eller på uni, to timer om dagen alle dage på nær onsdag, hvor vi er i skole i fire timer. Så det er også, det er ikke et studie, hvor man er sindssygt meget på campus heller, men til gengæld er man der så hver dag.

Men, men det er jo altså det gør ingenting, når det er så kort tid, man skal være der.

Ida: Når man er så forholdsvis lidt på campus, sådan som udgangspunkt, hvordan synes du så egentlig, det er at lære folk at kende? Tager det så lidt længere tid?

Alma: Hm... Altså nej, det synes jeg egentlig ikke, fordi der er sindssygt mange sociale arrangementer på campus, og der er fest hver tredje uge. [Griner] Arrangeret af antros festudvalg, og det er i sig selv, er jo altid en god anledning til at lære folk at kende.

Altså, selvfølgelig, det går måske lidt mere langsomt, end da man startede i gym og man bare var sammen 24/7. Men jeg synes, man bliver rystet rimelig godt sammen. Og altså folk er også gode til selv at tage initiativ lidt på tværs af de to hold og gå ud og lave ting sammen, så det synes jeg faktisk har været meget sådan naturligt, ja.

Ida: Kan du så ikke lige prøve at sætte nogle flere ord på hvilke sådan udvalg og ting der findes så man kan engagere sig i?

Alma: Jo altså. Nu er jeg godt nok ikke selv rigtige medlem af nogle udvalg som sådan, men der er altså. Der er selvfølgelig, der er festudvalget DALF, som holder fester hver tredje uge, og det er gratis at komme ind, hvilket jo er mega lækkert. Og der er både alkoholiske og ikke-alkoholiske drikkevarer til billige priser.

Og så er der, jeg tror, de hedder Kattens Kammerater, som er sådan et slags café-udvalg, som også laver om morgencafé engang imellem, og så bager de friskbagte boller, og så kan man komme ind i Katten og købe en friskbagt bolle og tage den med til forelæsning. Det er mega fedt, og det er også dem, der står for fredagsbar, som vist nok er næsten hver fredag, hvilket også er mega optur.

Og så er der det, der hedder Pedalarmen, som er et cykelværksted lige neden under Katten, hvor man kan komme ned og få fikset sin cykel og få sådan- købe meget billige- jeg ikke engang huske, om man skal købe, eller om det er gratis, men man kan i hvert fald få meget billige og gode reservedele til sin cykel, hvis der er noget, der skal fixes. Og de holder også nogle virkelig fede arrangementer. De har holdt sådan noget toast-arrangement på et tidspunkt, hvor man kan komme ned og få en toast og en øl.

Så er der fagrådet som jo... ja, det det tænker jeg- det er Sådan lidt som elevrådet-agtigt, og de er jo en meget vigtigt udvalg, og jeg tror også, de er en relativt stor forening. Jeg tror lige umiddelbart, det er de udvalg, jeg kan komme i tanke om... Der er også et teater-udvalg! Jeg har ikke hørt noget fra dem eller til dem, siden jeg startede, men jeg kan huske, at de nævnte, der var et teater-udvalg, så hvis man er til den slags, så er det jo også mega spændende at hive fat i.

Ida: Fedt. Det er mange gode ting.

Alma: Ja!

Ida: Hvad synes du egentlig, er det allerbedste ved antropologi?

Alma: Altså i virkeligheden er det nok en blanding af ting, der gør, at jeg synes, det er fedt. Altså jeg synes, det er fedt, at man ikke har så mange timer på skolen om dagen. Jeg synes, det er fedt, at der er så meget plads til at stille spørgsmål og diskutere og sparre med hinanden.

Og jeg synes festerne er rigtig fede, altså jeg synes det sociale er mega fed, altså, helt sikkert. Men jeg synes også, at det faglige lærer mig så meget, om hvem jeg selv er, og hvordan jeg ligesom går ud i verden og præsenterer mig selv. Det synes jeg, er noget enormt vigtigt at lære og så... det er jo bare en kæmpe bonus, at vi får det med os.

Ida: Her til sidst kunne jeg godt tænke mig, at høre dig om du har et godt KU-hack?

Alma: Det der med lige at gå ned i Katten, når der er blevet bagt friskbagte boller. Det kan virkelig meget. Jeg skal selv hen og gøre det i morgen tidlig. [Griner] Det er virkelig hyggeligt og det er også bare fed støtte til Kattens Kammerater, som er så søde at stå for det og stå tidligt op og bage. Så det er et lille KU-hack.

Ida: Det lyder vildt dejligt. Det ville jeg ønske vi havde på mit studie.

Alma: Forståeligt.

Ida: Mange tak Alma fordi du ville fortælle om dit studieliv.

Alma: Det er mig der takker.

[MUSIK]

Hvis du er blevet nysgerrig på antropologi, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også møde mange flere studier på Instagram @KUstudieliv. Tak fordi du lyttede med.

[MUSIK STOPPER]